

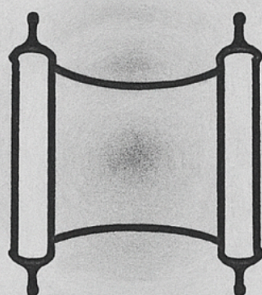
בס"ד

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

י"ט בכסלו

פְּדָה בְּשָׁלוֹם - תרנ"ו

Dedicated To:

לע"נ

רבי דוב בער בן רבי אברהם

שמעון בן ישראל

To find more Maamarim and to dedicate one visit:

ChassidusNow.com

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ו 1866

י"ט בכסלו

מה שאמר הרב רבי שמואל ביום י"ט בכסלו תרכ"ו, בחיי אדמו"ר נשמתו בגנזי מרומים, בסיעתא דשמיא, תהלים נ"ה

What the Rebbe Rabbi Shmuel said on the nineteenth of Kislev of the year 5626, during the lifetime of our master the Rebbe, may his soul be in the hidden treasures on high, with the help of Heaven, Psalms chapter fifty five.

Introduction

Rabbi Shmuel Schneersohn (1834–1882), known as the Rebbe Maharash, was the fourth Rebbe of Chabad-Lubavitch, famed for his path of lechatchila ariber and his profound Chassidic teachings that combined exalted mystical depth with practical guidance for daily life. In this maamar, delivered on the nineteenth of Kislev 5626, he interprets the verse "פדה בשלום נפשי כי ברבים היו עמדי" by weaving together passages from Midrash, Zohar, and Chazal, revealing how prayer, Divine mercy, Torah, and communal merit unite to transform harsh judgments into redemption and peace.

He redeemed in peace my soul, for the many were with me.

And our sages said in Berachot 8a: When is a time of favor? At the moment when the community is praying, as it is said: At a time of favor I answered you [Isaiah 49:8]. Rabbi Elazar says from here: Behold, God is mighty, He will not despise [Job 36:5], and it is written: He redeemed etc., for the many.

And on page fifty five regarding a dream our sages said: Three redemptions, He redeemed in peace etc.

And in the Jerusalem Talmud they said: The men who were with Avshalom said, Let us fall now into the hand of David and let not David fall into our hand. For if we fall into David's hand he will have mercy on us, and if Heaven forbid David falls into our hand we will not have mercy on him. This is what David says: He redeemed in peace my soul.

And the interpretation of the Yefei Mareh: For the many were with me, meaning that the many desired that they fall into his hand and that he not fall into their hand.

And it would seem one should ask: Why did they trust so greatly that if they fell into David's hand he would have mercy on them? The matter is that prayer is the phrase May it be the will, meaning to create a new will, that He be a healer of the sick and a releaser of prisoners.

פדה בשלום נפשי כי ברבים היו עמדי, ואמר רבותינו זכרונם לברכה בברכות ח' ע"א אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים שנאמר בעת רצון עניתהו (ישעיהו מ"ט:ח'), רבי אלעזר אומר מכאן הן אל כביר לא ימאס (איוב ל"ו:ה') וכתוב פדה כו' כי ברבים.

ובדף נ"ה לענין חלום אמרו רבותינו זכרונם לברכה שלוש פדויות פדה בשלום כו'.

ובירושלמי שאמרו האנשים שהיו עם אבשלום נפלה נא ביד דוד ואל יפל דוד בידינו שאם אנו נופלים ביד דוד הוא מרחם עלינו ואם חס ושלום יפל דוד בידינו אין אנו מרחמים עליו, הוא שדוד אומר פדה בשלום נפשי.

ופירוש היפה מראה כי ברבים היו עמדי שהרבים בקשו שיפלו בידי ואל יפל הוא בידם.

ולכאורה צריך לומר מפני מה בטחו כל כה כשיפלו ביד דוד שירחם עליהם, והענין הוא כי הנה התפלה היא יהי רצון פירוש לעשות רצון קדש להיות רופא חולים ומתיר אסורים.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ו 1866

י"ט בכסלו

For Metatron weaves crowns for his Maker from the prayers of Israel, for the letters of prayer are called stones; and when the prayer is in love and fear properly, then they are precious stones.

פי מטטרון קושר כתרם לקונו מתפלותיהם של ישראל, כי אותיות התפלה נקראות בשם אבנים, וכשהתפלה היא באהבה ויראה כדבצי אז הם אבנים טובות.

And through the angels who elevate the prayer, as the Zohar says that they embrace them and kiss them, through this they elevate the prayer to become crowns for the Creator.

ועל ידי המלאכים שמעלים התפלה וכמו שכתוב בזהר דגפיה להון ונשיק להון על ידי זאת מעלים התפלה להיות מזה כתרם לקונו.

For the letters became materialized in human speech, therefore the angels must elevate them, and as they pass through the angels, through their embraces and kisses they are refined of their materiality so they can become a crown of the Holy One.

כי האותיות נתגשמו בדבור האדם, לכן צריכים המלאכים להעלותם, ומדי עברם דרך המלאכים על ידי הגפופין והנשיקין שלהם מודפכין מגשמייתם להיותם יכולים להיות בעטרה וכתר של הקדוש ברוך הוא.

And just as one makes a crown from precious stones etc., so too through prayer one can change a matter, to be a healer of the sick and to save a person from the hand of his enemy.

וכמו שעושים כתר מאבנים טובות כו', ולהיות כן הנה על ידי התפלה יכול לשנות הדבר להיות רופא חולים ולהציל האדם מיד שונא.

For from the level of the crown no place is grasped at all. Therefore David through his prayer transformed the heart of his enemies who went with Avshalom until they desired that they fall into David's hand and that, Heaven forbid, David not fall into their hand.

כי מצד בחינת הכתר אינו תופס מקום כלל, ולכן דוד על ידי תפלתו הפך לב שונאיו שהלכו עם אבשלום עד שבקשו שהם יפלו ביד דוד ושלל יפלו חס ושלום דוד בידם.

And behold, David was the king of Israel, meaning that he was the aspect of the kingship of the Congregation of Israel, the source of the souls of Israel. Therefore, his prayer, even when he prayed alone, was also effective.

והנה דוד היה מלך ישראל והיינו כי היה בחינת מלכות בנסת ישראל מקור נשמות ישראל לכן תפלתו שהיתה בנחיד פעלה גם כן.

But for every other person, his prayer when alone is not comparable to the prayer of the community.

אבל בשאר כל אדם אינו דומה תפלתו בנחיד לתפלת הצבור.

As our sages said here: When is a time of favor? When the community prays.

וכמה שאמרו רבותינו זכרונם לברכה כאן אימתי עת רצון? בשעה שהצבור מתפללים.

And this is as it is written: And I, my prayer is to You, God, a time of favor [Psalms 69:14].

שזהו כמה שכתוב ואני תפילתי לך ה' עת רצון (תהלים ס"ט:י"ד).

My God, in Your abundant kindness. Though, at first glance, the name God is the attribute of judgment, so what is meant by in Your abundant kindness?

אלהי ברב חסדך, שלכאורה אלקים הוא מדת הדין ומהו ברב חסדך.

Rebbe Maharash**Torahs Shmuel****ספר תרכ"ו 1866****י"ט בכסלו**

But the matter is that since at the time of the prayer of the community it is a time of favor, therefore even the name God, the attribute of judgment, becomes sweetened to be in Your abundant kindness.

אבל הענין של להיות בעת תפלת הצבור הוא עת רצון לכן אפילו אלקים מדת הדין מתמתקת להיות ברב חסדך.

And the explanation of in Your abundant kindness is from the level of and abundant in kindness, for there is kindness and there is kindness.

ופירוש ברב חסדך הוא מבחינת ורב חסד כי אית חסד ואית חסד.

There is kindness according to measure and judgment, which is the kindness within the order of the worlds, the three emotional attributes.

אית חסד שעל פי טוב ודין והיינו בחינת חסד. אשבסדר השתלשלות, חכמה בינה דעת.

And there is kindness that is above measure and judgment, which is the level of and abundant in kindness.

ואית חסד שהוא למעלה מן הטוב והדין שהוא בחינת ורב חסד.

And this is the difference between Avraham, who was the aspect of kindness, and Aharon, who was also kindness. Avraham was the aspect of the kindness of the world, the kindness to Avraham.

וזהו ההפרש בין אברהם שהיה בחינת חסד לאהרן שהיה גם כן חסד, שזה היה בחינת חסד עולם חסד לאברהם.

And Aharon was the aspect of abundant kindness.

וזה היה בחינת רב חסד.

And this level of kindness can sweeten even the level of the name God, so that God becomes in Your abundant kindness.

ובחינת חסד זה יכול להמתיק גם בחינת שם אלקים להיות אלקים ברב חסדך.

And all this is through the prayer of the many, or at the very least at the moment when the community is praying, for then it is the time of favor.

וכל זה הוא על ידי תפלת הרבים או לכל הפחות בשעה שצבור מתפללים שאז הוא העת רצון.

Therefore we say the verse And I, my prayer, on Shabbat at Mincha, since then it is the aspect of דקדושה, as is known.

לכן אומרים פסוק ואני תפילתי בשבת במנחה להיות. 'כי אז הוא בחינת רצון דקדושה פי'דוע כו

And this is what our sages said in Bereishit Rabbah, Vayetze, chapter eighty three: For the many were with me refers to Jacob, so that Laban should not say, This one who bore children he will take, and this one who did not bear children he will not take.

וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה ברבתי ויצא פירק ע"ג כי ברבים היו עמדי זה יעקב שלא יאמר לכן זו שילדה יטלנה וזו שלא ילדה לא יטלנה.

Meaning that Jacob prayed that Rachel should give birth, so that Laban or Esau not say, Since she did not give birth, we will take her.

והיינו כי יעקב התפלל שתלד רחל כדי שלא יאמר לכן או עשו מאחר שלא ילדה נקח אותה.

And behold it is known that children, life, and sustenance depend upon mazal, as it is written in the Zohar that they do not depend on merit but on mazal.

והנה ידוע כי בני חיי ומזונם במזל תליין כמו שכתוב בזהר לאו בזכותא תליין אלא במזל.

And in order to arouse from the level of mazal, which is the level of the Thirteen Attributes of Mercy, this is through prayer.

וכדי לעורר מבחינת המזלות שהם בחינת י"ג מדות הרחמים זהו על ידי התפלה.

Rebbe Maharash**Torahs Shmuel****ספר תרכ"ו 1866****י"ט בכסלו**

And this is what our sages said: Why were the matriarchs barren? Because the Holy One desired the prayers of the righteous.

For the righteous, through their prayer, draw down the level of the Thirteen Attributes of Mercy, and similarly through the prayer of the many.

And as our sages said on the verse Seek God when He is found [Isaiah 55:6], these are the ten days between Rosh Hashanah and Yom Kippur, when even for the individual He is found.

Meaning that then there is a revelation of the Thirteen Attributes of Mercy, therefore also...

And this is what our sages said in Bereishit Rabbah, Vayetze, chapter eighty three: For the many were with me refers to Jacob, so that Laban not say, This one who bore children he will take, and this one who did not bear children he will not take.

Meaning that Jacob prayed that Rachel give birth, so that Laban or Esau not say, Since she did not give birth, we will take her.

And behold, it is known that children, life, and sustenance depend on mazal, as stated in the Zohar: They do not depend on merit but on mazal.

And in order to arouse from the level of mazal, which is the level of the Thirteen Attributes of Mercy, this is through prayer.

And this is what our sages said: Why were the matriarchs barren? Because the Holy One desired the prayers of the righteous.

For the righteous, through their prayer, draw down the level of the Thirteen Attributes of Mercy, and likewise through the prayer of the many.

And as our sages said on the verse Seek God when He is found [Isaiah 55:6], these are the ten days between Rosh Hashanah and Yom Kippur, when even for the individual He is found.

וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה למה היו האמהות עקרות? מפני שנתאנה הקדוש ברוך הוא לתפלותיהם של צדיקים.

פי הצדיקים על ידי תפלתם ממשיכים בחינת י"ג 'מדות הרחמים וכו' על ידי תפלת הרבים כו'.

וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על פסוק דרשו את ה' בהמצאו (ישעיהו נ"ה:ו') אלו עשרת הימים שבין ראש השנה ליום הכפורים שאז גם ליחיד הוא נמצא.

והיינו כי אז הוא התגלות י"ג מדות הרחמים לכן גם...

וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה בברכת ויצא פרק ע"ג כי ברבים היו עמדי זה יעקב שלא יאמר לבן זו שילדה יטלנה וזו שלא ילדה לא יטלנה.

והיינו כי יעקב התפלל שתלד רחל כדי שלא יאמר לבן או עשו מאחר שלא ילדה נקח אותה.

והנה ידוע כי בני חיי ומזוני במזל לא תליין כמו שאמרו בזהר לאו בזכותא תליין אלא במזל.

וכדי לעורר מבחינת המזלות שהם בחינת י"ג מדות הרחמים זהו על ידי התפלה.

וזהו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה למה היו האמהות עקרות? מפני שנתאנה הקדוש ברוך הוא לתפלותיהם של צדיקים.

פי הצדיקים על ידי תפלתם ממשיכים בחינת י"ג 'מדות הרחמים וכו' על ידי תפלת הרבים כו'.

וכמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה על פסוק דרשו את ה' בהמצאו (ישעיהו נ"ה:ו') אלו עשרת הימים שבין ראש השנה ליום הכפורים שאז גם ליחיד הוא נמצא.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ו 1866

י"ט בכסלו

Meaning that then there is a revelation of the Thirteen Attributes of Mercy, therefore also for the individual He is found, and consequently it is understood that for a community the Thirteen Attributes of Mercy are drawn at all times.

והיינו כי אז הוא התגלות י"ג מדות הרחמים לכן גם ליחיד הוא נמצא, וממילא מוכן שבצבור נמשך י"ג מדות הרחמים בכל עת.

And likewise it is understood regarding the matter of the improvement of a dream, which is also in order to transform the decree. One must draw down from a very high place.

וכמו כן יובן בענין הטבת חלום שהוא גם כן בכדי להפוך הגזירה כו' צריך להיות ההמשכה ממקום גבוה.

Therefore we say three reversals and three redemptions. And just as reversal comes from a very high place, as is known regarding And the Lord your God will reverse for you [Deuteronomy 23:6], which is from the level of the name Havayah of above.

ולכן אומרים שלוש הפוכות ושלוש פדויות, וכמו שהתפכה הוא ממקום גבוה מאד פנודע בענין ויהפך ה' אלקיך לך כו' שזהו מבחינת שם הוי' דלעילא.

So too the three redemptions are also from a high place, the level of the Thirteen Attributes of Mercy.

וכמו כן שלוש פדויות הן גם כן ממקום גבוה והיינו מבחינת י"ג מדות הרחמים.

Therefore we say first the three reversals which are drawn from the name Havayah of above, and afterwards the three redemptions which are drawn from the Thirteen Attributes of Mercy.

ולכן אומרים תחלה הג' הפוכות שנמשכים משם הוי' דלעילא ואחר כך שלוש פדויות הנמשכים מ"ג מדות הרחמים כו'.

And this is that through David saying He redeemed in peace my soul, through this he transformed the heart of the men of Avshalom that they asked that they fall into David's hand, because he would have mercy on them.

וזהו שעל ידי שאמר דוד פדה בשלום נפשי על ידי זה הפך לב אנשי אבשלום שיבקשו שהם יפלו ביד דוד כי ירחם עליהם.

For through the redemptions one draws the Thirteen Attributes of Mercy, therefore they knew that surely he would have mercy on them.

כי על ידי הפדויות ממשכים י"ג מדות הרחמים לכן ידעו כי בודאי ירחם עליהם.

And it may also be said that they knew David would have mercy on them because it is known that David was the aspect of kingship, and in the aspect of kingship there are thirteen leaves surrounding the rose. These are also the Thirteen Attributes of Mercy of the World of Beriah.

ועוד יש לומר כי ידעו שדוד ירחם עליהם להיות כי ידוע כי דוד הנה בחינת מלכות, ובבחינת המלכות יש י"ג עליון דסחרין לשושנה שזהו גם כן י"ג מדות הרחמים דבריאה.

See Zohar HaRakia, Parashat Bereishit, regarding the thirteen leaves surrounding the rose on the verse As a rose among the thorns, so is My beloved etc.

עין בזוהר הקריע פרשת בראשית בענין י"ג עליון דסחרין לשושנה על פסוק כשושנה בין החוחים כן ירעיתי כו'.

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ו 1866

י"ט בכסלו

And the aspect of kingship is prayer, as it is written And I am prayer [Psalms 109:4], and through prayer one arouses abundant mercy, as explained above regarding God in Your abundant kindness.

וגם בחינת מלכות היא תפלה כמו שכתוב ואני תפלה (תהלים קט:ד'), ועל ידי התפלה מעוררים רחמים רבים כנזכר לעיל בענין אלקים ברב חסדו כו

In Midrash Rabbah, Parashat Re'eh, chapter four, on the verse If you will surely keep, the Holy One said: If you keep the words of Torah, I will guard you from destructive forces.

במדבר רבה פרשת ראה פרק ד' על פסוק אם ישמור תשמרון אמר הקדוש ברוך הוא אם שמרתם דברי תורה אני משמר אתכם מן המזיקין

Rabbi Abba bar Zeira said: There is no quarter of space in the world that does not contain several thousand destructive spirits. And each one has a lens placed over its eyes so that it not gaze upon a person and harm him.

אמר רבי אבא בר זעירא אין בית רובע בחללו של עולם שאין בו כמה אלפים מזיקין וכל אחד פורמא נתונה בעיניו שלא יבית באדם ויזיק

But when a person's sins cause it, the lens is removed and the destructive force looks upon him and harms him.

ובשעה שצונותיו של אדם גורמים מעבירים הפורמא והוא מסתכל בו ומזיקו

From where is this known? From the verse He redeemed in peace my soul etc., meaning He redeemed him from the many destructive forces.

מנין? שנאמר פדה בשלום נפשי כו' שפדה אותו מן המזיקין הרבים כו'

And at first glance one might explain according to what our sages said: The early pious ones would pause nine hours in their prayer. They asked: When was their Torah study accomplished? They answered: Since they were pious, their Torah was preserved.

ולכאורה יש לומר על דרך שאמרו רבותינו זכרונם לברכה חסידים הראשונים היו שוהין תשע שעות בתפלתם והקשו תורתן אימתי נעשית? ותיצצו מתוך השקטתם הם תורתן משתמרת

If so, likewise here one might say that through prayer the Torah is preserved, like a seal in wax in order to guard the matter, as is known.

ואם כן על דרך זו יש לומר כאן שעל ידי התפלה משתמרת התורה כמו חותם בברוך בכדי לשמור הדבר כידוע

However this does not appear implied from the words of the Midrash, for it sounds like he explains about the Torah itself, that in the merit of guarding the Torah itself one is saved from destructive forces, and not that the Torah is preserved through prayer.

אבל כן לא משמע מדברי המדרש שמשמע שמכרש על התורה עצמה שבזכות שמירת התורה עצמה על ידי זאת נצולין מן המזיקין ולא מה שמשתמרת התורה על ידי התפלה

And the matter is that in the Priestly Blessing it is written And He shall guard you, and our sages said this means from destructive forces.

והענין הוא דהנה בברכת כהנים נאמר וישמרך ואמרו רבותינו זכרונם לברכה מן המזיקין

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ו 1866

י"ט בכסלו

And the Priestly Blessing concludes with peace, and our sages said in Megillah: A blessing of the Holy One is peace, as it is written The Lord will bless His people with peace [Psalms 29:11].

And the Torah is also called peace, as it is written at the beginning of the verse The Lord will give strength to His people, and our sages said strength refers to Torah.

Therefore through Torah one is guarded from destructive forces, and so on.

For the many were with me, explained in the Midrash Rabbah, Parashat Re'eh mentioned above, that these are the angels who accompany a person, as it is written For His angels He will command for you, to guard you in all your ways [Psalms 91:11].

And one may explain according to what is written in the Zohar at the beginning of Parashat Vayishlach, in the explanation of For His angels He will command for you, that this refers to the good inclination and the evil inclination.

And how can the evil inclination be a guardian? One may say that before the sin of the Tree of Knowledge, the husk was a guardian for the fruit.

But afterwards the husk became an opposer against holiness. However, when the good inclination prevails over the evil inclination and sweetens the severities, then the evil inclination returns to become a guardian.

And this is the meaning of For His angels He will command for you, to guard you.

In Sefer Chassidim, section 407, it is written: When a person's merits and sins are half and half, if his merits are from acts of kindness, it helps him that they should pray for him. And this is the meaning of For the many were with me. Many does not mean many, but for the many, because of the many. End quote.

Meaning, since he has done good for the many, therefore the merit of the many joins to tip the scale.

ומסים בברכת כהנים בשלום ואמרו רבותינו זכרונם לברכה במגלה ברכה דהקדוש ברוך הוא שלום (שנאמר ה' יברך את עמו בשלום (תהלים כ"ט: י"א

והתורה נקראת גם כן שלום כמו שכתוב בתחלת הפסוק ה' עז לעמו יתן (תהלים כ"ט: י"א) ואמרו רבותינו זכרונם לברכה אין עז אלא תורה

ו'ולכן על ידי התורה משתמר מן המזיקין כו

פי ברבים היו עמדי פירוש במדרש רבה פרשת ראה הנזכר לעיל שזהו המלאכים המלוין את האדם וכמו שכתוב פי מלאכיו יצנה לך לשמרה בכל דרכיך (תהלים צ"א: י"א

ואפשר לומר על פי מה שכתוב בזהר ריש פרשת וישלח בפרוש פי מלאכיו יצנה לך לשמרה שזהו היצר הטוב והיצר הרע

ואיך היצר הרע יתנה שומר? יש לומר דהנה קדם חטא עץ הדעת היתה הקלפה שומר לפרי

אבל אחר כך נעשית הקלפה מתנגדת נגד הקדשה אבל כשמגביר היצר הטוב על היצר הרע וממתק הגבורות חוזרת ונעשית שומר

וזהו פי מלאכיו יצנה לך לשמרה כו

בספר חסידים סימן תר"ז כשמרציו ועונותיו מחצה על מחצה כשזכיותיו הם מן גמילות חסדים מועיל לו שיתפללו עליו, וזהו פי ברבים היו עמדי, רבים לא נאי אלא ברבים בשביל רבים עכל"ה

רצונו לומר כיון שהטיב לרבים אפוא זכות הרבים הנזכר משתמר להכריע

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ו 1866

י"ט בכסלו

And one may say that since there are two kinds of good, meaning good toward Heaven and good toward people, therefore this merits more than other merits that are good toward Heaven alone.

ואפשר לומר משום שיש בזה ב' בחינות טוב היינו טוב לשמים וטוב לבריות לכן מועיל יותר משאר זכויות שהן טוב לשמים.

For this reason one eats their fruits in this world. See in the discourse beginning Honor your father.

ומטעם זה אוכל פרותיהן בעולם הזה, עין בדבור המתחיל כבוד את אביך.

[NOTE Summary:

The maamar begins with the verse “פדה בשלום נפשי כי ברבים היו עמדי” and the teaching of Chazal that a true נח occurs when the community prays together. Unlike ordinary individuals, King David’s private prayer carried the power of communal prayer because he embodied מלכות, the source-root of Jewish souls. Thus his prayer reversed the intentions of Avshalom’s men until they themselves desired to fall into his hands, recognizing that mercy would flow through him.

The maamar explains that prayer creates a new Divine will, forming spiritual “crowns” through angels who elevate and refine the letters of prayer. From the level of כתר, where no limitation exists, Divine will can change reality, heal, save, and overturn decrees. The Maharash further analyzes “כי ברבים היו עמדי” through multiple Midrashim. In the story of Yaakov, “the many” refers to the angels accompanying him, or the protections earned through communal merit. Yaakov’s prayer for Rachel awakened the level of מזל, which is the root of בני and corresponds to the מידות הרהמים. This is why the Imahot were barren, for Hashem desired their prayers to draw down these attributes.

Similarly, communal prayer always draws the מידות הרהמים, whereas for an individual this revelation is fully accessible only during the עשרת ימי תשובה. This principle also explains הטבת חלום, which requires drawing down from an exalted place that can overturn decrees. Thus the liturgy includes three “reversals” and three “redemptions,” rooted in Havayah-above and the מידות respectively. The maamar continues with the interpretation that “the many” are the angels accompanying a person, including the yetzer tov and even the yetzer hara when sweetened. Additionally, “the many” refers to the communal merit generated by kindness to others, which joins a person’s merits at critical moments. In Midrash Rabbah, the Maharash further connects “the many” to the vast forces surrounding a person, both protective and harmful, teaching that Torah itself protects from destructive spiritual forces, for Torah is called שלום, like the closing word of Birkat Kohanim.

Thus the maamar weaves a unified theme: prayer, Torah, communal merit, and the inner transformation of opposite forces all converge to draw down Divine mercy from the highest levels, creating redemption and peace in both spiritual and practical realms.

Practical Takeaway:

A person’s prayer becomes vastly more powerful when joined to the prayers, merits, and needs of the community. Acts of kindness strengthen this connection, drawing the support of “the many” in both physical

Rebbe Maharash

Torahs Shmuel

ספר תרכ"ו 1866

י"ט בכסלו

and spiritual senses. Prayer said with love and awe becomes refined into a crown that can change reality. Torah study provides protection and peace, guarding a person from unseen forces. When one draws upon the higher mercy available through prayer, kindness, and Torah, even harsh decrees and inner spiritual oppositions can be transformed into blessing.

Chassidic Story:

It is told that during a difficult period in Lubavitch, a chassid came to the Rebbe Maharash burdened by harsh business losses, illness at home, and opposition from unfriendly neighbors. He asked the Rebbe for a blessing that his "mazal should finally change."

The Rebbe Maharash looked at him and said gently, "Your mazal is waiting for you. But you must give it something to stand on." The chassid did not understand. The Rebbe continued, "A person draws down his mazal with תפילה—from deep within his heart—and with חסד—by doing for others even when he himself lacks. Do this, and you will see that heavens above will open."

The chassid returned home, increased his daily prayers with heartfelt sincerity, and began quietly helping several struggling families in his town, even beyond what he thought he could afford. Within months, his business revived unexpectedly. The neighborly hostility dissolved, and the illness in his home receded. He later wrote that he felt as if "a wall had broken open above me." When he returned to Lubavitch to give thanks, the Rebbe Maharash simply smiled and said, "When a Jew opens a small gate from below, Hashem opens a great gate from above."

This story embodies the teaching of the maamar: heartfelt prayer, Torah, and kindness draw down the highest mercy, reversing negativity and bringing redemption and peace.

TPX: Held by the Many

There are moments in life when a person feels surrounded not by support but by inner noise: anxious thoughts, self-attack, memories that flare up without permission. The Rebbe Maharash teaches that "the many" who accompany us are forces that can be lifted and transformed, and modern psychology echoes this truth. Inside every person lives a whole community of internal parts — the anxious part, the angry part, the tired part, the hopeful part. Therapy does not try to silence them but to bring them into relationship, helping them shift from inner critics into inner guardians. What feels like an enemy can, with compassion and awareness, become a protector that finally knows how to serve rather than sabotage.

When a person learns how to meet these inner forces with presence rather than panic, something remarkable happens: the very places that once harmed us begin to soften. This is the psychological version of sweetening the severities. Nothing is erased; rather, the emotional charge transforms. A memory that once overwhelmed

Rebbe Maharash**Torahs Shmuel****ספר תרכ"ו 1866****י"ט בכסלו**

becomes a story we can carry. A fear that once froze us becomes a signal that guides us. This is how the “evil inclination,” in the language of the maamar, becomes a guardian — not by disappearing, but by being integrated. The Rebbe Maharash explains that powerful change happens when we are not alone, and therapy agrees. Humans are wired for co-regulation. When we feel emotionally “held” — by a community, a friend, a therapist, or even by our own grounded presence — the nervous system shifts. Fight-or-flight loosens. New choices become possible. In the maamar this appears as “ברבים דיו עמדי” — the many forces, internal and external, that accompany us and strengthen us when we allow connection rather than isolation. Psychological safety is created not by perfection but by the sense that “I am not facing this alone.”

At the same time, the maamar teaches that certain shifts require something beyond logic — a reaching into what Chassidus calls mazal, the deeper layers of self that influence our emotional life before we even think. Therapy describes this as the subconscious, the implicit memory system, the somatic body-mind. Real change happens not only through understanding but through felt experience: breath work, grounding, repeated practice, compassionate self-talk, relational repair. Prayer, in this therapeutic frame, becomes the act of aligning with a higher, wiser part of oneself — the part that can imagine a reality kinder than the one our old patterns prepare us for. Goodness, the maamar continues, multiplies its own power because it connects us to others. Modern psychology confirms that prosocial behavior — generosity, kindness, showing up — builds psychological resilience. Doing good for others strengthens our sense of purpose and belonging. The “merit of the many” becomes real internally: when we contribute to the world, we feel supported by the world.

A Modern Story

A well-known therapist once described a patient who had survived a deeply chaotic childhood. She lived for years in a state of hypervigilance, always waiting for disaster. In therapy she said, “My anxiety is ruining my life.” The therapist didn’t argue. He simply asked, “What if your anxiety is trying to protect you, but it learned the wrong job description?” Slowly, through months of work, she learned to thank her anxiety for trying to help, even while teaching it a new role. One day she came in and said, “For the first time, my anxiety stepped aside and let me live.”

That moment echoed exactly what the Rebbe Maharash describes: the “enemy” becoming an ally, the inner opposition becoming a guardian, the many forces within a person shifting from chaos to harmony.

END NOTE]